

ROGERUS

ABBAS S. EVURTII AURELIANENSIS

NOTITIA

(Gall. Christ. nov., tom. VIII, col. 1575.)

Rogerus primus regularium abbas quinquennio post electionem reliquias sancti Evurtii invenit, quarum inventionem Frehero abbati Sancti Audoeni significavit litteris apud Martennium. Mendum irrepsit in anno assignato in bulla qua Eugenius III Sancti Evurtii bona confirmat data Rogero, ubi loco 1114 legendum 1147. Insequenti papæ ad exemplum Ludovicus rex Rogerium abbatem diplomate regio dignatus est, in quo Sancti Evurtii possessiones eodem tenore ac in bulla recitat. Subscripsit anno eodem Rogerius chartæ regis ejusdem pro Aurelianensibus, biennioque post 1149 litteris Simonis de Balgenciaco pro Burgo-medio. Reperitur in chartulario Miciacensi anno 1150, quo Manasses episcopus chartam dedit postulantibus Rogerio abbati et fratribus Sancti Evurtii. Obtinuit ab Adriano IV et Alexandro III bullas ejusdem tenoris ac bulla Eugenii III. Memoratur anno 1158 in chartis Pontilevieuxibus. Permutando a Ludovico VII obtinuit an. 1163 Toarvillam in parochia de Sebonvilla in Belsta. Invitatus a summo pontifice ad concilium Turonense, Ervisium abbatem Sancti Victoris consuluit 1164. Controversiam habuit cum priore Pontis-monachorum et Stephano Cluniacensi abbate, quam arbitri diremerunt anno 1167 Manasses episcopus et Joannes decanus. Hoc autem vel sequenti cessit in gratiam Stephani, cujus canonici regularis est epistola 17, ad Rogerium abbatem suum.

REVELATIO

Quam transmisit dominus Rogerus abbas ecclesiæ B. Evurtii Aurelianensis ad monachos Sancti Audoeni Rothomagi de inventione ejusdem sanctissimi pontificis Evurtii.

*(Circa an. 1150.)**[MARTEN., Anecd., I, 413, ex ms. S. Audoeni Rothomagensis.]*

Dilectis in Christo dominis et amicis F. (1) ab-
bati Beati Audoeni, omnique sanctæ illi congrega-
tioni, frater ROGerus (2) cœnobii Beati Evurtii dic-
tus abbas, totusque pauperum ejusdem loci con-
ventus, salutem et dilectionem.

Quod beatum et gloriosum Patrem et patronum
nostrum Evurtium debito venerationis affectu
honoratis, nos quidem gratias vobis pro nostra possi-
bilitate agimus: ipse autem pius Dei famulus devo-
tioni vestræ præmia condigna pro sua benignitate
impetrabit. Nunc quia de ejus sacratissima inven-
tione nobis congaudetis, modumque ejus, et diem
studiose a nobis requiritis, brevitate congrua pau-
cis accipite. Prædecessores nostri sæculares cano-

nici, qui ferme ante hoc quinquennium in sancta
beati confessoris ecclesia serviebant, hoc sæpenu-
mero in proposito suo habuerunt, ut angustum ad-
huc ædificium ecclesiæ dilatarent, qui etiam in hoc
rei progressi sunt, ut etiam rogam facerent de cu-
jus calce parietes sacros construerent, quam ipsam
calcem apud nos habemus. Repente autem Dei nutu
mutaverunt consilium, timentes scilicet ne, si forte
sanctum illum thesaurum in agro suo invenirent,
ab ecclesia pellerentur, et locus ipse monachis vel
regularibus canonicis, qui devotiorem cultum tanto
Patri impenderent, traderetur. Cum autem placuit
divinæ misericordiæ nos famulos suos sub regulari
habitu degentes in sancta illa Ecclesia ponere, con-

(1) Freherius qui ab anno circiter 1142 ad 1157
abbatiam Sancti Audoeni administravit.

(2) Quem Sanmarthani anno 1163 primum S.
Evurtii abbatem institutum fuisse tradunt, ad quem
etiam annum regularis vitæ primordia in monaste-

rio S. Evurtii referunt. Verum Froherius ad quem
Rogerius scribit anno 1157 abbatiam dimiserat
dignitatem. Imo Sugerius abbas Sancti Dionysii cu-
jus hic fit mentio anno 1151, jam obierat.

tinuo non acquievimus carni et sanguini, non timentes scilicet ubi non erat timor, sed de Dei misericordia confidentes, hoc crebro et diu habuimus in precibus nostris, hoc in desideris nostris, hoc in jejuniis et nostris afflictionibus, ut benigna Dei pietas gloriosum corpus pii Patris Evurtii famulis suis revelaret his temporibus nostris. Misertus est nostri Dominus, et desiderium pauperum suorum exaudivit. Nam quod petebamus accepimus, quod querebamus invenimus, apertum est nobis ubi pulsabamus. Sæpe quidem domini et Patres nostri quicumque pene tam episcopi quam abbates orandi gratia, seu nos visendi, ut assolet, ad nos divertebant, submonebant et inclabant pravitatem nostram, ut sine cunctatione illud singulare gaudium nostrum quæreremus. Sed et dominus Sugerius abbas Sancti Dionysii, vir alii consilii et prudentiæ excellentis, cum die quadam Aurelianus venisset, ductus est a nobis in secretarium quoddam ecclesiæ nostræ, quod post altare gloriosi Patris Evurtii quadam parietis interclusionem ab accessu publico erat seclusum. Ostendimus ei thecam quamdam magnam ligneam, quæ deluceps super ipsius sancti venerabile sepulcrum ab antiquo sita est, in cujus fundo longus quidam et subniger lapis, quem achlesiam (sic) vo-

lunt, qui ad nihil aliud quam ad clausuram sepulcri videtur præparatus, magnum magni thesauri absconditi indicium præstabat intuenti. Tum ille, hic est, inquit, hic quærite, quia hic invenietis. Et adjecit: Nolite differre; exaltate Deum, et exaltatus exaltabit vos (*Psal. xcviij*). Collegimus audaciam non solum de tanti Patris oraculo, sed et de revelationibus ad fratres nostros factis, necnon et de miraculis aperte in conspectu nostro patris; et ad sacræ pausationis locum, præmisso jejunio et oratione generali, feria sexta hebdomadæ tertiæ adventus Domini, nocte imminente, cum paucis fratribus accessimus; dehinc fodientes, duos sarcophagos non longo a se intervallo alterum super alterum invenimus, qui et ipsi erant intra quatuor parietes intrinsecus sibi oppositos, pulcherrimos quidem, et ex laterculis pictis compositos cæmento optimo plano et rubeo litos. Primo sarcophagorum vigilia natalis Domini post missam secreta aperto, nihil prorsus in eo invenimus. In inferiori autem die natalis Innocentium, post matutinas, quod querebatur inventum est. Porro a religiosis personis id sani consilii accepimus, ut celebris illa tam sancti corporis exaltatio, seu de loco in locum translatio usque ad adventum domini regis differretur.

ANNO DOMINI MCLXXXI

GUALTERUS

PRIOR S. VICTORIS PARISIENSIS

NOTITIA

(FABRIC., *Biblioth. med. et inf. Lat.*, ed. Mansi, t. III, p. 118.)

Gualterus, prior S. Victoris Paris., scriptor quatuor librorum multa scita digna continentium quorum exempla bina mss. in biblioth. S. Victoris Paris. vidisse se testatus est Lauvojus *De varia Aristotelis fortuna* cap. 3, pag. 29: *Contra manifestas et damnatas etiam in conciliis hæreses, quas sophistar Abælardus, Lombardus, Petrus Pictavinus et Gilbertus Porretanus, quatuor labyrinthi Franciæ, uno spiritu Aristotelico affati, libris sententiarum suarum acuunt, limant, roborant. Vixit. circa annum 1180. Vide Bulæum tom. II Hist. Academ. Paris., pag. 404-629. Mabillonius in Analectis, pag. 54 nov. edit., meminit libri hujus Gualteri (1), quem non priorem, sed abbatem nominat, scripsisse vero ait libros quatuor contra quatuor labyrinthos Franciæ, id est Abælardum, Petrum Lombardum, Petrum Pictaviensem et Gilbertum Porretanum; refert etiam ibi fragmentum ex eodem libro desumptum de Abælardo MANSI.¹*

(1) *Patr.* t. CLXVI, in Abbaudo. Vide etiam notas D. Mathoud ad Robertum Pullum, *Patr.* t. CLXXXVI, col. 1047 et 1062.